

רעפ 23096-04-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 23096-04-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 76431-01-25 מיום 10.3.2025, שניתן על ידי השופטים ד' מרשק מרום, ע' דרויאן גמליאל ו-מ' אבן חן

בשם המבקש:
החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ד' מרשק מרום, ע' דרויאן גמליאל ו-מ' אבן חן) ב-עפ"ג 76431-01-25 מיום 10.3.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה (השופטת א' דניאלי) ב-ת"פ 29674-08-21 ו-ת"פ 9071-03-23 מיום 19.12.2024.

המבקש הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בשני כתבי אישום שהדיון בהם אוחד. כתבי האישום כללו חמישה אירועים שבהם המבקש נהג באלימות כלפי אשתו דאז, כשחלקם אירעו בעודה בהריון עם בתם. המבקש הורשע בארבע עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); שתי עבירות תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק; שתי עבירות של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק; וניסיון תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) בשילוב סעיף 25 לחוק. עובר לגזר הדין, בית משפט השלום הפנה את המבקש לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, לצורך בחינת אפשרות ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. אולם, המבקש לא התייצב בפני הממונה; ולאחר מכן, לא סיפק הסבר מניח את הדעת לאי-התייצבותו או הגיש בקשה להתייצבות נוספת. בית משפט השלום החליט אפוא להשית עליו עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריאח למשך 9 חודשים, וכן ענישה נלווית.

בערעורו לבית המשפט המחוזי, המבקש טען כי עונש המאסר מאחורי סורג ובריה שהושת עליו מחמיר עמו יתר על המידה; וכי יש להפנותו פעם נוסף לממונה לצורך בחינת אפשרות ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שקבע כי בהתחשב בכך שהורשע במספר אירועי אלימות שונים, העונש שנגזר עליו הולם את חומרת מעשיו. כמו כן, נקבע כי מאחר שהמבקש לא התייצב בפני הממונה לצורך בחינת התאמתו לעבודות שירות, ואף לא הגיש בקשה מתאימה לבית משפט השלום לאחר אי-התייצבותו, לא נפל פגם בהחלטת בית משפט השלום שלא להפנותו פעם נוספת לקבלת חוות דעת מטעם הממונה.

בבקשה שלפניי, המבקש שב וטוען כי ראוי היה להפנותו בשנית לקבלת חוות דעת מטעם הממונה, לצורך בחינת אפשרות ריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בדרך של עבודות שירות. אלא, שטענות אלה תחומות לדלת אמות עניינו הפרטני של המבקש, ואינן מצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 15876-12-24 היחידה מוהבטי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (8.12.2024)). למעלה מכך, עונשו של המבקש אינו חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הראויה, וגם מטעם זה דין בקשתו להידחות. לנאשם אין זכות קנויה לריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות; לא כל שכן, מקום בו הוא אינו מתייצב בפני הממונה במועד שנקבע עבורו (רע"פ 4030/22 יפרח נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.6.2022)).

אשר על כן, הבקשה נדחית. משכך, מתיירת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, י"ב ניסן
תשפ"ה (10 אפריל
2025).

יוסף אלרון
שופט